

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 209/2014
27.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.Ж., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 од 30.09.2013. године, у седници већа одржаној 27.03.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., као основаног, а по службеној дужности у односу на окривљеног А.Ј. **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 23592/10 од 25.10.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 од 30.09.2013. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 3. ЗКП-а према окривљенима М.С. и А.Ј., за кривична дела за која су оптужени и правноснажно оглашени кривим

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да су: током јуна 2007. године до 06.07.2007. године у Н.С., способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели његово извршење, Ј.А. као одговорно лице - директор и лице овлашћено за заступање у Е.м. ДОО, прекорачењем границе свог службеног овлашћења, прибавио себи и другима корист, у чему му је помогао С.М., стављањем на располагање средстава за извршење кривичног дела, на тај начин што је Ј.А., у рубрици за потпис одговорног лица, својеручно потписао документацију ... и ... банке, потребну за добијање кредита и то: изјаве о преносу средстава личног дохотка, потврде о запослењу и решења о административној забрани, а коју му је донео С.М., а за коју радњу је Ј.А. добио три до четири пута по 50 евра у динарској противвредности од око 11.800,00 до 15.800,00 динара и тиме себи прибавио противправну имовинску корист у означеном износу, док је П.А., Д.З. и Т.Ф. прибавио корист у виду издавања документације неопходне за добијање кредита, иако наведена лица нису била запослена у Е.м. ДОО, док је С.М., након прибављања бланко кредитне документације ... и ... банке исту донео Ј.А. на потписивање, а потом посредством других неидентификованих лица проследио

Д.З., П.А. уз накнаду од 18.000,00 динара, а Т.Ф. предао непосредно уз накнаду за износ од 2.500,00 евра.

- чиме би окривљени М.С. извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, те

- чиме би окривљени А.Ј. извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика,

јер је у смислу одредбе члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног М.С. и окривљеног А.Ј. падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 23592/10 од 25.10.2012. године, између осталих, окривљени М.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, док је окривљени А.Ј. оглашен кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.09.2009. до 17.09.2009. године.

Истом пресудом на основу члана 196. став 1. ЗКП-а окривљени М.С. је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара, а окривљени А.Ј. на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара, које износе су дужни платити у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 од 30.09.2013. године, поводом жалбе окривљеног М.С., а по службеној дужности, пресуда Основног суда у Новом Саду К 23592/10 од 25.10.2012. године је преиначена у погледу правне оцене дела, тако што је окривљени А.Ј. уместо због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ оглашен кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.09.2009. до 17.09.2009. године, а окривљени М.С. је уместо због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 1. у вези члана 35. КЗ оглашен кривим за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 1. у вези члана 35. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, док је жалба окривљеног М.С. одбијена као неоснована, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног М.С., адвокат Б.Ж., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 од 30.09.2013. године, у смислу члана 483. ЗКП-а, из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. ЗКП-а - због наступања апсолутне застарелости, без навођења конкретног предлога Врховном касационом суду везано за доношење одлуке по овом захтеву.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С. Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против које је захтев поднет, те је по оцени навода у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, бр.72 од 28.09.2011. године) нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произлази да је Основни јавни тужилац у Новом Саду оптужним предлогом Кт 3035/07 од 19.05.2010. године, измењеним на главном претресу 25.10.2012. године, окривљеном М.С. ставио на терет извршење кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 1. у вези члана 35. КЗ извршеног током јуна 2007. до 06. јула 2007. године, а окривљеном А.Ј. кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, такође извршеног у истом временском периоду.

Надаље, из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Новом Саду К 23592/10 од 25.10.2012. године, окривљени М.С. оглашен кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 1. у вези са чланом 35. КЗ извршеног током јуна 2007. до 06. јула 2007. године, а окривљени А.Ј. због извршеног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ извршеног такође у периоду током јуна 2007. до 06. јула 2007. године, те је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 од 30.09.2013. године, поводом жалбе окривљеног М.С., по службеној дужности преиначена побијана првостепена пресуда и то само у погледу правне оцене дела тако што је окривљени М.С. оглашен кривим због извршеног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 1. у вези члана 35. КЗ извршеног током јуна 2007. до 06.07.2007. године, а окривљени А.Ј. због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ извршеног такође током јуна 2007. до 06.07.2007. године.

Чланом 234. став 1. Кривичног законика прописано је да ће се лице које изврши кривично дело злоупотребе положаја одговорног лица казнити затвором од три месеца до три године.

Надаље, према одредби члана 103. тачка 6. КЗ, кривично гоњење се не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Како је окривљени М.С. последњу радњу кривичног дела предузео 06. јула 2007. године, којом радњом је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика, за које је прописана казна затвора од три месеца до три године, то је у смислу члана 104. став 6. Кривичног законика протеклом времена од шест година - дакле 06. јула 2013. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С`обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 донета 30.09.2013. године, у време када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Новом Саду, правилном применом кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а, према окривљеном М.С. одбије оптужбу за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика.

Имајући у виду да другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду преиначио само у погледу правне оцене дела, на тај начин је учинио повреду прописану у члану 369. тачка 3. ЗКП-а („Службени гласник РС“ бр. 72/2009), сада чл. 438. став 1. тач.1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2011), у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика, на штету окривљеног М.С.

Чланом 489. став 2. ЗКП-а прописано је да ако Врховни касациони суд нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саоптужених у погледу којег није поднет захтев за заштиту законитости, поступиће по службеној дужности као да такав захтев постоји.

Код чињенице да поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката Б.Ж., садржи разлоге који иду у корист окривљеног А.Ј. - разлоге везане за апсолутну застарелост кривичног гоњења, Врховни касациони суд је по службеној дужности, у смислу члана 489. став 2. ЗКП-а одбио оптужбу и у односу на окривљеног А.Ј. због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ налазећи да је апсолутна застарелост наступила и у односу на овог окривљеног дана 06.07.2013. године.

С обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је отклањајући учињену повреду закона, преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 23592/10 од 25.10.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 496/13 од 30.09.2013. године, те је на основу члана 422. тачка 3. ЗКП-а (члана 354. тачка 3. ЗКП-а, „Службени гласник РС“, 72/2009), према окривљеном М.С. одбио оптужбу за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у

помагању из члана 234. став 1. у вези члана 35. КЗ, док је према окривљеном А.Ј. применом и одредбе члана 489. став 2. ЗКП, одбио оптужбу за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ.

О трошковима кривичног поступка одлучено је у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП-а (члана 197. став 1. ЗКП-а „Службени гласник РС“, број 72/2009), као у изреци пресуде.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**